

Η ΠΕΡΙΦΗΜΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΛΑΪΔΟΣ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

ΣΤ'.

ΤΑ λόγια αντά του Μέρωνος, διάνοιας άντασσε:

— Μή μου μιλᾶς γιὰ τέτοια πράγματα, Μόρων, δην δέν θέλεις νά μὲ κάνως νά μετανώσως ποὺ ήρθε στό σπίτι σου.

— Μά δὲν είνε ντροπή νά μιλάνη ἔτσι γιὰ τὴν ὀμορφιά ἔνας ποιητής σαν και σένα; είτε δοῦλος Μόρων. Δὲν ξέρεις διπού, ἀν δὲν υπῆρχαν γυναῖκες, δὲν θὰ υπῆρχε καὶ τέχνη;

— Πιθανῶς, ἄλλα μηνιν μιλᾶς γ' αὐτές.

— Μά τι συμβαίνει λοιπὸν στὴν φυγή σου;

— Θὰ σου ἔξηγησω ἐγώ, φάναξε τότε η Λαίδη. "Οποις ἔχω μάθει, ἡ Εὑρυτάδης ἔχει δρασθεῖ αἰώνιο μῆνος ἔναντίον ὅλων τῶν γυναικῶν, ἔπειδεν ἔβλεπε τὴν Σενθίτην νὰ φέρνεται βάναυση στὸ Σωρόπατην, τὸ δάσοςαλό του. Κι' ὅμως δὲν ἔχει δίχη. Γιατὶ δὲν μιαύσαντο δὲλες νά γυναικες μὲ τὴν Σενθίτην.

— "Ολες ή γυναικες χωρὶς ἔξαρσεις, εἶναι μέγαρες, σαν τὴ Σενθίτη! φάναξε μὲ τείτην ὁ Εὑρυτάδης.

— Αὐτὸς ποὺ λέει δὲν εἰναι ἄλληθεια, ἐπέμενε η Λαίδη. Κι' ἀπόδειξε εἰναι, ὅπως ἔχω μάθει, η διν γυναικες σου, ἀπ' τὶς διτοες ἔχουσες, ήσαν πρότυπα καὶ φύσης.

— Λαίδη, φταίνεις δις ἔδω. Μήν αναπατείνεις στὰ οἰκογενειακά μου.

— Δὲν αναπατείνουμα στὰ οἰκογενειακά σου, Εὑρυτάδη, "Υπεροπλιζωμαὶ ἀλλῶς τὸ φύλο μου, ποὺ δὲν παραλείπεται εἰναιακία νά τὸ σπουδαπτήσης. Θάπτετε στὶς περίπτωσι αὐτή νά μαυρής τὸ παραδείγμα τῆς ἑπούλως ποὺ σούδησε διούς διάσοςαλός σου, δι Σωρόπατης.

— Δὲν ἔπιπέρω σὲ μιαί ἑταίρα νά μ' ἐλέγηγη γιὰ τὴ διαωτωγή μου, είτε ἀπότυμα ὁ Εὑρυτάδης.

— Εὑρυτάδη, δὲν κάνεις καθόλου καλά, νά μιλᾶς μὲ τέτοιο τρόπῳ στὶν ώραία Λαίδη, φώναξε ξαφνικά ἔνας νεαρός σατιρικός ποιητής. Αὐτή εἰναι συπειροφρά βαρβάρου καὶ δηλοῦσις 'Αθηναίου.

— Συνηθίζω νά λέω πάντοτε αὐτὸς ποὺ σπεττούμαι καὶ αὐτὸς ποὺ εἰναι ἄλληθεια, ἀδιαφορῶντας ἀν περισσάντων τὸν ένα ή τὸν ἄλλο, ἀπορρίζεις δι Αθηναίος τραγικός.

— Τότε, θὰ πῶ καὶ ἐγώ μερικά πράγματα ποὺ εἰναι ἄλληθεια καὶ ποὺ σύγουρα θὰ σὲ πικράνων.

Καὶ οὐ νεαρός σατιρικός ἀνέβηρε σ' ἔνα τραπέζιον καὶ ἀσκήσε νά λέει:

— Λοιπόν, κινάεις... καὶ αύριοι, ἀκούστε καὶ μάθετε.... 'Ο μεγάλος τραγικός ποιητής Εὑρυτάδης, διό μιμητής αὐτὸς τοῦ Σοφοκλῆ, τῆσσε διαλέγυο διό φρεδὲς ὡς τώρα. 'Άλλα δὲν θὰ πάση καὶ τρίτο, γιατὶ καπιαμί γυναικα, δὲν τὸν δέλειπε πειά γιὰ μάντρα της. "Ολες ἔχονται μάθεις τοὺς εἰναι, τί φυγή ἔχει καὶ πῶς φέρνεται στὶς γυναικες. 'Η πρώτη τοὺς γυναικα, ή Χρυσοῦς, ηταν ἔνα ροδαλό, καλόπαρδο καὶ ενθήμιο κορίτσο, πάντες γελαστό, μὲ φυγή μικρού παδιού. 'Ο Εὑρυτάδης διν τὸν κακωμεταιχειρόδοταν, ἐπειδή φανταζόταν, λέει.... διτι είχε φυγή μαίρια καὶ πατεντή. Π' αὐτό, η κακέτυχη νέα ἀναγκάστηκε στὸ τέλος νά τὸν χωρίστη.

» .. 'Η δεύτερη γυναικα του, ή Ειδείπτη, ήταν μιὰ γλυκειά καὶ ὑπέροχη γυναικοῦλα, ποὺ δὲν ηγιούση ἀπ' τὸν ἄπωρα της παρὰ δένα μόνο πρᾶγμα: Νά φέρουν στὸν κόσμο νόρατα καὶ γερά παιδιά. 'Άλλα δὲν θέρας της τῆς πρόσφερε μόνον.... στίχους! Καὶ ή κακέμένη γυναικα, ποὺ εἶχε μιτονητήσει πειά ἀπὸ ποιητα καὶ δημούσης σιμηνητά χάρια, ἀναγκάστηκε μιὰ μέρα νὰ παταρίηται στὸν 'Αρειος Πάγο, ηγιατάντας ἐκείνο ποὺ ήταν ἐδικαστόν. 'Ο 'Αρειος Πάγος ἀναγνώστης τὸ δίκαιο της καὶ καταδίκασε τὸν Εὑρυτάδη νὰ.... δημωμογήσηται παλιτες για τὰς 'Αθηναίας, έπι τονη διαξηνίον. Καὶ ἐπειδή δι Εὑρυτάδης δὲ συμφρόθηκε μὲ τὴν ἀπόφασι αὐτή, τὸν ἐχώρισε καὶ ή δεύτερη γυναικα του.

— Νεαρέ μου, τὸ κρασί σου θύλωσε τὸ μανιλό καὶ δὲν ξέρεις τι λέσ, τοῦ εἰτ' δι Εὑρυτάδης.

— Πειρήτη μου, τοῦ βαρούσιμηρε δι νέος, ἐγώ ἀδειασα τὸ ποτηρί μου καὶ στὸν πάτο του βαρῆρα τὸν ἀλήθεια αὐτή ποὺ διηγήθηκε καὶ τὸν σὲ πάχραντε τόσο πολύ.

II Λαίδη τήγη πάρα κοντά στὸν Εὑρυτάδη καὶ τοῦ είτε μὲ γλυκειά καὶ ἀταλή φρονή:

— Ξέχωσε, Εὑρυτάδη, τὰ τρελλὰ λόγια αὐτοῦ τοῦ νέου. Μή θυμούνταις, φύλε μου. Όποτέσδε ποτέται νὰ ξέρης πῶς διν έδειχνες ἀγάπη στὶς γυναικες, θὰ σ' ἀγαπούστως καὶ αὐτές. Γιατὶ ή γυναικες δὲν έχηταν τίποτ' ἄλλο στὸν κόσμο μέτρο τὸ ν' ἀγαποῦν καὶ νὰ τὶς ἀγαπούνται.

— Ο Εὑρυτάδης δὲν τῆς ἀτάντησε. 'Αναποίκωσε μόναν τοὺς ὄμοιος του, τῆς ξερίζεις μιὰ περιφρονητική μοπά κι' ἀτομαζεύσιμηρε.

Μολατάντη, παρὰ τὴν περσοβλητήν, αὐτή σημειωφραγμάτη τοῦ Εὑρυτάδη ἀπέναντι της, ή Λαίδη ξένει κάτι ποὺ έδειχνει τὸν ἀνεξικαία καὶ τὴ γενναιοψηγία της.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς γιορτῆς αὐτῆς, ξυμαθεῖση ὅτι μητέρα καὶ ἀδελφές τοῦ Εὑρυτάδη ποὺ έμεναν στὸν Λαίδην μυστηριούνταν. 'Οταν τὸ ἄκουσε αὐτό, συγκινήθηκε τόσο πολύ ὡστε μάλιστα γύρωσε στὴν Κόρωνθο, ἔστοιε μὲ θάνατον ἀνθρωπο της, λαζανόντα ποὺ μητέρα τοῦ συγγενεαφέως. 'Εδούσε έπιστρεψενταί στὸν Λαίδην της, νὰ τη στὴ μητέρα τοῦ Εὑρυτάδη, διτι καὶ τὰ χούματα καὶ τὰ ινφάσματα πάτεστελνε δι γιαύριος της. ***

'Αντιθέτως ποδὸς τὸν Σενθίτην καὶ τὸν Εὑρυτάδη, ένας ἄλλος μυστήριος ποζ καὶ μισογυνῆς τῆς ἀρχαριτηρίου, τὸ μαστινθούσιος καὶ μισογυνῆς καὶ ἀπό τοὺς δύο, ὡς κυνικὸς φιλόσοφος Διογένης, ήταν φανατικός φύλος τῆς Λαίδης. 'Ο Διογένης δὲν εἶχε γονευθεῖ ἀπ' τὰ κάλλη τῆς ώραίας αὐτῆς γυναικας, ἀλλ' ἀπ' τὴν καλή καρδιά της. Καὶ ήταν ἀφοσιωμένος σ' αὐτὴν μαζάτο, διποτέδειξε στὰν πολέμητος σὰν λιοντάρι, για νὰ τὴν σύστησε στείλεις δι ιεροφάντης τῶν Ελευσίνων Μυστηρίων για νὰ τὴν δολοφονήσουν.

Ο τρόπος, μὲ τὸν διποτό ή Λαίδη γνωρίσθηκε μὲ τὸ Διογένη καὶ κατέστησε τὴν σημαδία του έχει κάτι τὸ συγκαντικό.

Ο Διογένης, δις γνωστόν, ἀρχειώς έμενε οτας 'Αθηναίας. Κάποτε δύμας μερικά παιδιά τοῦ έπιστεισαν τὸ περιόριμο πανθάρι του ποὺ τοὺς καρπούσιμους γιά... στίτι! 'Ο κυνικός φιλόσοφος διήμυστε πολὺ γι' αἴτο καὶ είτε:

— Αγοῦσι οι 'Αθηναίοι εἰσιαστε τόσο ἀγάριστοι, καὶ δὲν νοιούστε τὴν τιμὴ ποὺ σᾶς κάλω μὲ τὸ νά κατακινοῦσι στὴν Κόρωνθο.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ :

'Η συνέχεια.

Tὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ...